

Pars I. Philosophiæ moralis.
Caput II. Quid sit Summum Bonum.

Quid sit Summum Bonum explicatur tum

Απο τοῦ τί ἐστι,
SUMMUM BO-
NUM consistit

1. Neq; in voluptate,
sc. corporis, quia

1. Summum Bonum est homini proprium.
Voluptas non est homini propria, sed
& brutis competit.

2. Voluptas est violenta, tum ratione origi-
nis tum ratione operationis.

3. Voluptas non est constans & perpetua.

2. Neq; in ho-
nore, quia

1. Honor non est in ejus potestate cui defertur, sed
illius, qui eum alteri defert. Felicitas vero in
nostra potestate esse debet.

2. Summum Bonum expetitur propter se. Honor
autem non expetitur propter se, sed propter
virtutem, & ejusdem testimonium.

3. Neq; in divi-
tiis, quia

1. Divitiæ non per se expetuntur, sed ejus, quem
in vita præstant, usus gratia.

2. Felicitas est bonum stabile & firmum. Divitiæ
verò facile eripiuntur aut auferuntur.

4. Neq; in idearum
contemplatione, quia

1. Quærimus bonum practicum, non con-
templativum.

2. Etiam mali speculari valent ideas, quod de
S. Bono affirmare non possumus.

5. Neq; in virtu-
tis habita, quia

1. S. Bonum est perfectissimum, cui nihil addi
potest. Sed habitui virtuoso aliquid addi
potest sc. operatio.

2. Habitus virtutis etiã inesse potest otioso & dor-
mienti: quibus tamen non competit felicitas.

Κατὰ φύσιν, SUMMUM BONUM positum est in actione secundum virtutem
optimam & perfectam in vita perfecta. ἡ ἐν δαίμονι ἐστὶν ἐνέργεια ψυχῆς λο-
γικῆς καὶ ἀρετῆς τῆς αἰσθητικῆς τελειοτάτης, ἐν βίῳ τελείῳ. Summum Bonum est o-

peratio sive actio animæ rationalis secundum virtutem optimam in vi-
ta perfecta. 1. Ethic. Nicom. 7.

+ alia exemplaria
addunt: et per
perfectissimam

Caput III. Causa efficiente & Subiecto Summi Boni

Summi Boni

Causa efficiens,

quæ vel

Remota, est DEUS Opt. Max. à quo omnia bona. Si quod n. aliud Deorum
munus inter homines, multò magis Summum Bonum erit θεός δοτὸν ἔ
θεόπρεπον.

Proxima, est assuefactio & disciplina : hoc pacto enim virtus paratur.
Hinc Summum Bonum μαρτυρὸν καὶ ἔστιν ὀρθῶς vocatur.

Subiectum, de quo
4 not.

1. Beatitudo non est bestiarum, sed hominum, qui secundum virtutem
perfectè agunt.

2. Felicitas moralis non est mortuorum, sed viventium. Unde homo
hac in vita potest esse beatus.

3. Animal irrationale & actu & potentia expers est hujus beatitudi-
nis: infans verò actu tantum.

4. Miseria & beatitudo practica in eodem subiecto nequeunt simpl
consistere.

A 3